

Publicerad 2008-02-25 02:26 av Ephemeral

Silverfiskar

Det rinner något vått längst väggarna
och i periferin ser jag skevheten
    när jag vänder huvudet för att fokusera blicken
inser jag mitt misstag

men med paniken i halsen
är det ingen som orkar höra mig skrika

Huvudet slår i väggen med
exakt
samma takt som mitt allt för hårt dunkande
hjärta

[Mellanspel]

-Ta min hand, ta min hand och ta med mig hem till Nangijala

[/Mellanspel]

Det spelar hur som helst ingen roll längre
för min själ har blivit ljudisolerad [livsisolerad]
    och någonstans där inne
kämpar kaos bakom madresserade väggar
but love conquers all

I ett annat liv skrattade jag döden upp i ansiktet
men även rovdjur kan lära sig att skygga
    i en värld där mörkret
inte längre är din allierade
    och det du ser
inte alltid är det du förnimmar

[Mellanspel]

-Om du hunnit få dina vingar, varför har du då inte hämtat mig?

[/Mellanspel]

Jag håller andan
istället för kommatecken
när orden vägrar komma
i rätt takt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ephemeral med Poeter.se id #2445 innehar upphovsrätten